

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/381/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111224828
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3111224828.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z. K. B., s.r.o., so sídlom A., U. 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou C. K., s.r.o., sídlom A., U. 5, IČO 36 613 834 proti odporkyni K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., B. XXX/XX, štátnej občanke SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. J. M., advokátom so sídlom B., Ul. B.. S. XXX/XX, o zaplatenie 717,25 € s príslušenstvom na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. apríla 2013, č. k. 27/172/2012-69, v senáte jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka o d m i e t a .

Vedľajší účastník je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,11 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 2. apríla 2013, č. k. 27/172/2012-69, bolo rozhodnuté tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 717,25 € so 6% ročným úrokom z omeškania zo sumy 244,85 € od 25.10.2005 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku 43,- € a v trovách právneho zastúpenia 198,04 € v 15,- € mesačných splátkach splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod následkom straty výhody plnenia v splátkach v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, a to až do uhradenia celej sumy.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie vedľajší účastník. V podanom odvolaní namietal správnosť napadnutého rozsudku, pričom navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ. Vo svojom vyjadrení vyslovil názor, podľa ktorého vedľajší účastník nemá právo podať odvolanie. Preto navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p. a uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,11 eur s DPH, ktoré trovy pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 61,74 eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,37 s DPH.

Odvolací súd na základe zistenia, že odporkyňa nepodala proti napadnutému rozsudku odvolanie, písomnou výzvou, ktorú prevzala odporkyňa dňa 11.12.2015, vyzval odporkyňu, aby odvolaciemu súdu v lehote 7 dní od doručenia výzvy oznámila, či súhlasí s podaním odvolania vedľajším účastníkom v predmetnom konaní. Odporkyňa na uvedenú výzvu odvolacieho súdu nereagovala.

Odvolací súd skôr, než sa mohol vôbec začať zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, bol povinný najskôr skúmať, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, či smeruje proti

rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné a či má náležitosti stanovené zákonom. Na základe preskúmania veci z uvedených hľadísk dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietnuť, ako podané neoprávnenou osobou.

Pokiaľ ide o ide o odôvodnenie uvedeného právneho záveru, odvolací súd si osvojil právne závery o tejto otázke, prezentované v súčasnej dobe rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu. V jednom z posledných rozhodnutí (zo dňa 13.8.2015, sp. zn. 3 Cdo 296/2014) Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol nasledovné:

„Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.). V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 ods. 1 O.s.p.).

Právne názory najvyššieho súdu k otázke, či vedľajší účastník je oprávnený podať odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu aj vtedy, ak ho nepodá účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, sa postupne kryštalizovali a dotvárali.

Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 59/2009 uviedol, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas. Ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená. Na týchto záveroch spočívajú aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu (viď napríklad sp. zn. 8 Cdo 63/2013).

Uznesením sp. zn. 3 Cdo 188/2012 (R 62/2014) najvyšší súd reagoval na množiace sa prípady, v ktorých občianske združenia na ochranu spotrebiteľa v obrovskom množstve a často len paušálne vstupovali do konaní, v ktorých išlo o práva zo spotrebiteľských vzťahov. Podstatným tu bol záver najvyššieho súdu, v zmysle ktorého ani vedľajší účastník uvedený v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. sa nesmie účastníkovi konania nanucovať a v konaní vystupovať proti vôli hlavného účastníka. Súd je preto povinný zisťovať, aký postoj zaujíma ním podporovaný účastník. Z ustanovenia § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu „ním podporovaného“ účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. S podobným odôvodnením prijímal najvyšší súd právne závery aj v skutkovo a právne obdobných veciach, napríklad v konaní sp. zn. 3 Cdo 137/2012, 3 Cdo 280/2013, 3 Cdo 295/2013.

Najvyšší súd v uznesení sp. zn. 7 Cdo 151/2012 posudzoval prípad, v ktorom podalo odvolanie združenie na ochranu spotrebiteľa - vedľajší účastník podporujúci takého účastníka konania, ktorý nemal ani spôsobilosť mať práva a povinnosti ani spôsobilosť byť účastníkom konania. Keďže takáto osoba nemohla byť nositeľom procesného práva na podanie odvolania, nemohla ani vysloviť súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

V konaní vedenom na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 384/2012 podalo odvolanie združenie na ochranu spotrebiteľa, avšak účastník, ktorého v konaní podporovalo, nepodal ani odvolanie, ani vyjadrenie k odvolaniu. Súd ho na vyjadrenie sa k odvolaniu ani nevyzval. Najvyšší súd v uznesení z 27. februára 2014 sp. zn. 3 Cdo 384/2012 konštatoval, že ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. dopadá na situácie, v ktorých si navzájom odporujú „úkony“ vedľajšieho a hlavného účastníka. Takéto posúdenie neprichádza teda do úvahy vtedy, ak vedľajším účastníkom konania podporovaný účastník žiadny úkon neurobí. Úkonom (konaním) nie je nekonanie účastníka.

V uznesení zo 7. mája 2014 sp. zn. 6 Cdo 77/2014 najvyšší súd uviedol, že ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O.s.p., tak nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom. Rovnaký následok treba vyvodiť zo situácie, ak (hlavný) účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou *vigilantibus scripta sunt* (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby sa takáto pasivita účastníka prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania.

V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd poznamenáva, že pokiaľ vo veci vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 384/2012 súd (hlavného) účastníka podporovaného vedľajším účastníkom vôbec nevyzval, aby sa vyjadril k účasti vedľajšieho účastníka, v preskúmanej veci bola žalovanému takáto výzva doručená do vlastných rúk (č.l. 175 spisu). To považuje dovolací súd za určujúcu okolnosť pre posúdenie oprávnenia H. podať v danej veci odvolanie. Ak súd prvého stupňa vytvoril takémuto účastníkovi (subjektu, o práva a povinnosti ktorého v konaní bezprostredne ide), ktorý sám odvolanie nepodal, náležitú procesnú možnosť, aby sa vyjadril k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom, účastník ale zostal pasívny a túto možnosť nevyužil, je opodstatnený záver, že samotný účastník sa k procesnému úkonu vedľajšieho účastníka (t.j. odvolaniu H.) stavia negatívne a nemá záujem, aby v odvolacom konaní bola preskúmaná správnosť prvostupňového rozhodnutia.

Správnosť nasmerovania tohto postupného trendu v rozhodovaní najvyššieho súdu, naznačeného aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach (t.j. aby vedľajší účastník, na ktorého sa nevzťahuje ustanovenie § 201 ods. 1 O.s.p., bol oprávnený podať odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len ak s tým výslovne súhlasí ním podporovaný účastník), sa potvrdila aj prijatím novely Občianskeho súdneho poriadku účinnéj od 1. januára 2015. V zmysle § 93 ods. 6 O.s.p. v znení od uvedeného dňa totiž vedľajší účastník vtedy, ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.“

S poukazom na to, že odporkyňa nevyslovila súhlas s odvolaním, podaným v predmetnej veci vedľajším účastníkom, vystupujúcim v konaní na strane odporkyne a s poukazom na to, že dovolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vyššie citovanými právnymi závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, bolo o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. a vo vzťahu k odporkyňi aj podľa § 150 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešný navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,11 eur s DPH, ktoré trovy pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 61,74 eur s DPH a režijného paušálu vo výške 9,37 s DPH. Keďže dovolací súd dospel k záveru, že uplatnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní je v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov v uplatnenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.